

vi så arbejde positivt med under udvalgsarbejdet.

Snyd er snyd, og jeg synes, det er vigtigt, at vi holder fast i, og det er snyd, uanset om det er i det offentlige system, eller det er i det private. Om det er illegalt arbejde, eller det er sort arbejde, må vi naturligvis bekæmpe det i et retssamfund.

Det, som vi synes er bemærkelsesværdigt, er, at det er lige her, regeringen tager fat i første omgang. Når man stiller indtægter og udgifter op mod hinanden i det her forslag, så vil det offentlige tjene 14 mio. kr. – 14 mio. kr.! Det er faktisk et meget lille beløb, om jeg så må sige, at gøre så meget ud af, ikke fordi vi ikke skal gøre det, naturligvis skal vi det, men der er ingen grund til at koge det her op til noget større, end det rent faktisk er.

Der er andre steder, hvor man i langt højere grad burde sætte ind, og vi har også tidligere i debatten været inde på de ressourcer, som Told og Skat har til rådighed. Vi kan tænke på større virksomheder, vi kan tænke på organiseret sort arbejdskraft. Der, hvor det for alvor kammer over, er, når momsregistrerede virksomheder benytter sig af sort arbejdskraft, og når det ligefrem bliver organiseret.

Vi har i den seneste tid set nogle forskellige udsendelser i fjernsynet, som påpeger, at der er et stort problem her. Det er jo netop der, man bør sætte ind, men det er selvfølgelig lettest at sætte ind over for dem, der i forvejen er svagest. Vi vil gerne være med til at sætte ind over for alle, der snyder, men skulle vi ikke hurtigst muligt flytte fokus over til dem, der er stærkest?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det afgørende for regeringen er, at vi effektivt gør en indsats for at bekæmpe sort og illegalt arbejde og misbrug af sociale ydelser, for når nogle snyder med offentlige ydelser, så går det ud over os alle, og det gælder, hvad enten det er arbejdsgivere eller lønmodtagere.

Med lovforslaget mener regeringen at have foreslået nogle nødvendige skridt for at bekæmpe misbruget af sociale ydelser. Ved at skærpe de gældende og indføre nye sanktioner sikrer vi, at det får konsekvens, når man snyder samfundet. Samtidig sender vi et klart signal om, at misbrug og snyderi ikke tolereres. Den hurtige beskæftigelsesindsats betyder, at vi får sikret, at de, der snyder, straks kommer i gang med lovligt arbejde eller aktivering.

Den udvidede kontroladgang betyder, at myndighederne kan få eftersat brancher og arbejdssteder, hvor de ikke har mulighed for at komme i dag. For lovlydige virksomheder betyder sort arbejde og misbrug af sociale ydelser, at de får unfair konkurrence fra de virksomheder, der benytter sort og illegal arbejdskraft, og som derfor kan sælge deres ydelser billigere og dermed underbyde de lovlige virksomheder.

Kl. 18.30

Vi kan som samfund ikke bare se til, at nogle grupper udvikler deres helt egen moral, hvor det er i orden at snyde det øvrige samfund. Det er krænkende for vores retsbevidsthed, og for os alle betyder det, at vi skal betale mere i skat til velfærdssamfundet, for at nogle kan få offentlig forsørgelse, samtidig med at de arbejder.

Det kan i længden betyde, at den folkelige opbakning bag vores velfærdssamfund forsvinder. Det er derfor magtpåliggende for regeringen, at vi både gør en indsats for at ændre holdningen til sort arbejde og misbrug af sociale ydelser og sikrer, at det får konsekvens, hvis man misbruger velfærdssamfundet. Vi hverken kan eller vil se igennem fingre med snyd.

Så er der rejst nogle juridiske spørgsmål i forbindelse med den gensidige forsørgelsespligt, spørgsmålet om sanktionerne, og jeg står naturligvis til rådighed under udvalgsarbejdet med at besvare alle disse spørgsmål.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Der er nu to korte bemærkninger – i hvert fald i første omgang; en fra hr. Ole Sohn og derefter hr. Ole Vagn Christensen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Som sagt tror jeg, at alle i Folketinget er enige om, at svig, svindel og sort arbejde skal bekæmpes. Uenigheden opstår om midlerne. Når ministeren er færdig med overskrifterne, så kommer fokus direkte på dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere. Ville det ikke være mere nærliggende at sige, at hvis arbejdsgivere gør brug af illegal arbejdskraft eller folk på overførselsindkomster, så bliver de straffet, så bliver de frataget muligheden for at drive virksomhed?

Der ville sanktionen have en reel funktion, for straffer man en person, der er på bistandshjælp, så straffer man børnene. Det er i forvejen dem, der er nederst på den sociale rangstige, så hvorfor ikke sætte ind der, hvor det har en reel virkning, og hvor man også kan være med til at sik-